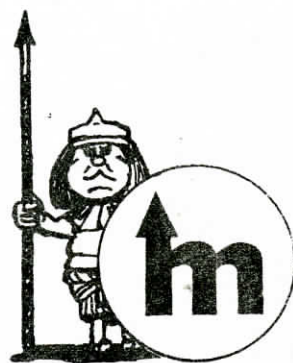

↑ mitten

Information från
Mittenförbundet r.f.

1/75

Kris inom vårdutbildningen

Regeringens förhastade nödlösningar på krisen inom vårdsektorn skapar endast nya problem säger Ulrika Hästbacka enda svenskspråkiga i styrelsen för sjuksköterskestuderandenas förbund SSOL. Nödlösningarna har gått ut på att bl.a. inskränka specialutbildningen till förmån för korttidsutbildning. Ulrika Hästbacka betonar att bristen på vårdpersonal egentligen är skenbar. Utbildningskapaciteten är relativt god men på grund av låga löner och dåliga sociala förhållanden söker sig sjukskötarna till andra områden eller blir hemma.

Inskränkningarna av specialutbildningen innebär att vårdens standard sjunker. Det blir bl.a. svårt att upprätthålla kompetent dejourering dygnet runt. Inskränkningarna har varit så drastiska att man i vår utbildar endast 500 specialvårdare mot 1100 per år tidigare. Denna vår utbildas 754 hjälpskötare, enligt nödplanen skulle detta antal i vår utökas till 1252. Denna omfördelning av utbildningsplatserna är missriktad och kommer inte att eliminera problemet inom vårdsektorn. Däremot kommer vårdens standard att sjunka.

Lösningen på vårdproblemen finns i löne- och socialpolitiska åtgärder betonar Ulrika Hästbacka. Från och med 1.4.1975 erhåller en sjukskötare 1770 mk i grundlön. Med alla ålderstillägg når lönen 2266,-. Ett års tilläggsutbildning medför endast en löneklass i löneförhöjning. Denna lönenivå är helt otillfredsställande om man utgår ifrån att lönen skall täcka utbildningskulder samt kostnader för barndag-

vård. Många söker sig därför till andra sektorer eller stannar i hemmen.

Den viktigaste socialpolitiska åtgärden är att garantera barndagvården. Denna är av avgörande betydelse för en yrkesgrupp som måste arbeta i tre skift. Med hjälp av åtgärder av ovan nämnda slag kan samhället lösa vårdkrisen. Också de sociala förhållandena under studietiden är under all kritik. Sålunda används sjukvårdsstuderande allmänt som gratis arbetsplats. Praktikanterna erhåller inte ens gratis mat. Däremot blir de tvungna att utföra krävande uppgifter som de ännu inte har kompetens till.Handledningen är under all kritik. Sjukvårdsstuderandena kräver därför också praktikantlön och tillräcklig handledning.

Sjukvårdsstuderandena är eniga om den aktuella vårdkrisen över politiska gränser. En adress har överlämnats till social och hälsovårdsminister Seija Karinen (sd) som i mycket är ansvarig för regeringens svaga insats på detta område. Den 10 maj sammanträder SSOL till extra förbunds-möte för att ta ställning till regeringens svar på adressen. Ifall regeringen inte omprövar sin linje kommer SSOL att utlysa en bojkott mot sommarvikariat från och med den 1 juni. Med denna åtgärd som också stöds av de yrkesarbetande sjukvårdarna vill man färsta allmänhetens och beslutsfattarens uppmärksamhet vid de allvarliga problemen inom vårdsektorn. Mittenförbundet har genom förbunds-mötesbeslut uttryckt sitt stöd för sjukvårdsstuderandenas åtgärder.

Peter Stenlund

STUDENTER PÅ PROV

Studentorganisationernas förmåga att driva de studerandes intressen ställs i dagens inflationsdrabbade samhälle på svåra prov. Studentkårerna och studentkårsförbundet erhöll sina nuvarande politiska betydelse i slutet av sextioalet som präglades av entydig optimism i fråga om att utöka samhällets materiella resurser. I den andan fastslogs studentorganisationernas programmatiska mål. Nu står det klart att dessa mål inte alltid som sådana kan förverkligas. Alla vet det men få vågar se sanningen i vitögat eftersom ett erkännande skulle innebära att de politiska konkurrenterna omedelbart får tillfälle att beskylla en för svek mot studenternas intressen. Särskilt villiga till beskyllningar har kommunisterna och de samlingspartiska "borgaristerna" visat sig

och de samlingspartiska "borgaristerna" visat sig.

Enligt mittenförbundets uppfattning kan studenterna bäst driva sina intressen genom att framföra krav som visar att också studenterna har sinne för proportioner och kontakt med verkligheten.

SUNDQVIST'S SPARBESLUT

Sparsamhet med resurser är en grundläggande princip för mitten-ideologin. Dock behöver det knappast ens sägas att en godkänna det missinriktade sparsamhetskampanj som finansministeriet nu inlett i utbildningspolitiken

Tvärtom förutsätter en förnuftig samhällsutveckling med resurssparsamhet en god utbildning för dem som skall ansvara för och styra utvecklingen. Därför bör utbildningen skonas från inskränkningar - även i en tid av ekonomiska svårigheter.

En dämpning av de offentliga utgifternas tillväxt torde i dagens läge vara nödvändig, men inskränkningarna borde drabba sådana projekt som motorvägar, kärnkraftverk och ELSA-banan, för att nämna några exempel. T.ex. ELSA beräknas kosta minst 400 miljoner, medan sparbesluten för grundskolan och gymnasiet beräknas spara in ca. 60 miljoner. En total brist på sinne för proportioner. alltså.

Sparbesluten har gjorts av regeringen men det är fel att utan urskiljning för-

Sälunda är krav av typen 1200,- i studentpenning åt alla oberoende av behov ägnade att försvåra möjligheterna att åstadkomma reella förbättringar i studentstödssystemet. Inför nästa år kan vi i bästa fall räkna med smärre förbättringar. Det bästa vore därför att säkra dessa t.ex. i form av utökat räntestöd.

Sannolikheten för att de politiska studentförbunden skall kunna uppträda med enhetliga krav är dock liten. Tvärtom har frekvensen av propagandistiska utspel fortgående ökat.

Mittenförbundet innehar idag rollen som ledande och samlande politisk studentorganisation i Svenskfinland. Inom förbundet tror vi att vi tolkat de svenska studerandenas uppfattningar rätt då vi gått in för en realistisk linje i arbetet för studenternas intressen. Denna realism i dagspolitiken kombinerar vi med arbete för att anpassa samhälls- och produktionsutvecklingen till ekologiska principer.

Peter Stenlund

döma alla regeringspartiers handlande med samma intensitet. Ansvaret är i första hand undervisningsminister Sundqvists och finansminister Virolainens. Även den som ställt sig synnerligen kritiskt till minister Gestrins handlande i samband med kärnkraftverksfrågan måste medge att Gestrin denna gång tillsammans med kollegan Homen faktiskt lyckats göra en insats för att lindra följderna av "sparsamhetens" framfart. De förbättringar som gjordes innan grundskolans sparsamhetsprogram slogs fast i förordningsform var ett resultat av Sfp-ministrarnas arbete och av reaktionerna på lärarfältet.

Reaktionerna på sparåtgärderna har varit starka. Det minsta man väntar sig är att regeringen i sin fortsatta sparkampanj inriktar sig på helt andra sektorer än utbildningsväsendet. Understöd kommer regeringen att få om den väljer sparåtgärder som inte bara leder till minskade statsutgifter utan också till minskat tryck på naturen. Långsammare tillväxt i trängselområdena och inbesparingar i energiförbrukningen

Peter Stenlund

STUDIESTÖDET I STÖPSLEVEN

Maximibeloppen för nästa läsårs studiestöd är nu under behandling i statsrådet - i den mån regeringen har tid att i dessa bråda kristider ägna studenternas sociala situation en tanke. Under vårens lopp har det med tanke på det akuta läget sipprat ut alarmerande rapporter om vilka statsmaketens möjligheter bedöms vara att kanalisera statsmedel och krediter för studiestöd. Senaste vår krävde Finlands Studentkårers Förbund att maximibeloppet på studielån skulle höjas till 8000,- beslutet blev 6400,-. I år skall vi inte vänta oss någon större förhöjning.

1980, 85

Finlands Studentkårers Förbund (FSF) har i ett studiestödsprogram skisserat upp långtidsmålsättningen att fullt studiestöd i form av studiepenning som täcker levnadskostnaderna skall förverkligas för mellanstadieets elever och studerande före 1980 och för högskolestuderandena före 1985. Finansieringen föreslås arrangeras dels genom samhällsmedel, dels via uppbärandet av en utbildningsskyddsavgift av arbetsgivarerna (nuvarande socialskyddsavgiften). - Det är naturligtvis fråga om ett gigantiskt projekt som skulle röra flera hundra tusen studerande och sluka miljardbelopp.

BEHOVSPRÖVNING, KONKURRENS

Idag lever studenterna ur hand till mun. En ständig höjning av lånebeloppen ställer så småningom den enskilda studenten inför en övermäktig situation: redan nu kan en person som studerat tre-fyra år ha en skuldbörda på upp till 30.000 mk! Ur detta perspektiv ter sig studiepenningen naturligtvis som den enda realistiska stödformen.

Exempel från andra länder visar emellertid att ett direkt stipendiesystem inte kan genomföras utan behovsprövning och gallring. I det blygsamma studiebidragssystemet som tillämpas i Sverige ställs stora krav på studieprestationerna. I Sovjetunionen är ett "hel-täckande" stipendiesystem finns är kraven verkligen hårda - med de negativa biverkningar av stress och konkurrens som naturligtvis ur en teknokratisk synvinkel garanterar effektivitet...

INDIREKT STUDIESTÖD

Frågan om det direkta studiestödet är med andra ord inte så enkelt som det kan förefalla vid en hastig blick på FSF:s paroleier.

Som en allt viktigare stödform som kan komplettera ett studielåns- och penningssystem ter sig det indirekta studiestödet. Det rör sig inte om gratis mat (som socialdemokraterna valt till sin slogan) utan om subventionerade bostäder, läromedel, hälsovård och naturligtvis också i mån av möjligheter livsförnödenheter. Här finns redan en stadig grund att utgå ifrån - studenternas egna organisationer har bedrivit redan länge det här slaget av verksamhet. Nu gäller det bara att i ökande grad få samhället att ta över kostnaderna och stöda den verksamheten.

En annan dform av indirekt studiestöd som framför allt för längre hunna och deltidsstuderande kan bli betydelsefull är skattelättnader och skälig lön för praktikarbete. I all synnerhet som examensreformen betonar sambandet mellan teori och praktik och kunde tänkas öka till ett ökat inslag av verksamhet i förvärvslivet "mellan varven". Jämlika utbildningsmög-

LIGHETER
Studiestödssystemets viktigaste målsättning är naturligtvis att skapa jämlika utbildningsmöjligheter. Den målsättningen får naturligtvis inte urvattnas. Men jämsides med studiestödet bör andra reformer som ökar jämlikheten utnyttjas. Stödformerna bör varieras - det indirekta studiestödet bör göras till en relevant faktor. En ökad satsning på vuxenutbildningen - och där med ett förverkligande av principen om kontinuerlig skolning - möjliggör verksamhet i förvärvslivet men utesluter inte tilläggsstudier och möjligheter till avancemang.

Det är viktigt att samhällsstödet till de studerande görs så mångsidigt som möjligt. På det sättet är det möjligt att skapa realistiska möjligheter inom ramen för en ansträngd samhällsekonomi att satsa på utbildning - åt alla. Studiestödsdebatten får inte urarta till enbart paroller - som är mer eller mindre bedrägeri.

Mats Brommels

En självständig studentkår till lärarhögskolan

Svenskfinland fick en ny högskoleenhet på hösten 1974 när den nygrundade pedagogiska fakulteten vid Åbo Akademi placerades i Vasa. Det var ett lyckligt genomfört regionpolitiskt

placerades i Vasa. Det var en lyckligt genomförd regionpolitik som ledde till att lärarhögskolan placerades i Osterbotten - så självklart att Osterbotten skulle få en högskoleenhet var det dock inte på alla håll. Det kan nämnas att den slutgiltiga placeringen föregicks av en stundom ganska het diskussion i så gott som alla finlandssvenska organ sedan mitten av 60-talet.

Nästa steg i det finlandssvenska utvecklingsprogrammet bör vara att stärka högskolutbildningen i Vasa. Lärarutbildningen kommer att förlängas, vilket innebär att studentunderlaget ökar med 30% till omkring 250. Detta utgör en god grund för fortsatt utveckling och på sikt bör målet vara att också utöka sättet skapa en livskraftig och framför allt självständig högskola i Osterbotten. Problemet med den lösning vi idag har dvs. att lärarhögskolan lyder under Åbo Akademi och studenterna därigenom hör till Åbo Akademis studentkår, är och en av de viktigaste uppgifterna som Mittenhar i sitt styrelseansvar på Studentkåren är därför att arbeta för att för att studentföreningen i Vasa så fort som möjligt skall kunna bilda en självständig studentkår.

Principerna för ett sådant arbete står helt klara för ett decentralistiskt sinne: Besluten skall fattas av dem som berörs. Den organisationsmodell som vi har idag tillfredsställer inte detta självklara krav. Studenterna i Vasa, omkring 180 st, är nu medlemmar i AAS

I två artiklar redogörs för strävandena att åstadkomma en självständig studentkår vid lärarhögskolan i Vasa. Folke Ohman, Vasarepresentant i Åbo Akademis Studentkårs fullmäktige och medlem i Mittenförbundets förbundsstyrelse deklarerar att Vasa-studenterna är beredda att ta ansvar för en självständig studentkår.

Rainer Backman, medlem av Åbo Akademis Studentkårs styrelse med ansvar för Vasa-frågor skisserar bakgrunden till grundandet av lärarhögskolan samt redogör för Mittens syn på vad AAS styrelse bör arbeta för vad beträffar Vasa-studenterna.

som har ca. 3000 medlemmar sammanlagt. De deltar på normalt sätt i val till fullmäktige - kårens högsta beslutande organ - och och representationen kan därför bli högst 10%. I höstens val valdes tre Vasa-kandidater in, av vilka två tillhör Mitten. Fullmäktige består av 30 personer. Det står ganska klart att dessa tre Vasa-delegater i många frågor kan ha svårt att göra sin röst hörd, deyt finns nämligen specifika Vasa problem som avgörs i fullmäktige, även om en överväldigande del av fullmäktigeärendena helt naturligt är Åbocentrerade. Lika naturligt är det också att sådana specifika Åboproblem inte i allt för hög grad intresserar Vasastudenterna.

Den service som AAS kan erbjuda studenterna i Vasa är inte lika hög som Åboservicen. Detta har också lett till att en stor del av medlemsavgifterna återbetalas till studenterna i Vasa. Inte heller informationsproblemet har nå återbetalas till studenterna i Vasa. Inte heller informationsproblemet har ännu fått en lösning. Lärarhögskolestuderandena har idag ingen studentpolitisk tidning. Till allt detta kommer den rent ekonomiska sidan av problemet. Till enbart resor och transporter går årligen över 5000 mk, en summa som varken Vasa- eller Åbostudenterna har någon reell nytta av med den nuvarande modellen.

Forts. sid 5

Beredskap i Vasa

En av de första uppgifterna som lärarhögskolans studenter tog sig an då lärarhögskolan körde igång i höstas, var att bilda en egen studentförening.

Någon egentlig studentkår blev det tyvärr inte. Dels berodde detta på att Abo Akademis stadgar inte känner till mer än en studentkår och dels på att Finlands Studentkårens Förbund, FSF, inte var så särskilt förtjust över att få en ny studentkår under sina vingar.

Men trots motgångar kommer Vasastudenterna att arbeta för en självständig studentkår i Vasa och redan nu har man gjort vissa framsteg, särskilt som man också hos kåren i Abo börjat arbeta för en fristående kår i Vasa.

Mellan kåren i Abo och Vasaföreningen har sedan årsskiftet funnits ett sk. Vasautskott som tagits som sin huvuduppgift att försöka lösgöra Studentföreningen i Vasa från kåren. I detta utskott, liksom i de flesta organ som kämpar för "den goda saken" har Mitten intagit en ledande ställning. Av fyra medlemmar är tre mittenförbundare vilket ju i och för sig borde garantera en uppriktig strävan i rätt riktning,

En självständig studentkår i Vasa - men hur? Folke Ohman och Åke Lönnqvist är beredda att kämpa.

Ett av de mest betydelsefulla resultat man hittills nått i frågan är den kläm som Mitten fick igenom vid FSF:s vårmöte där FSF förbinder sig att till i höst utreda de små studentkårernas situation och möjligheterna att bilda flera studentkårer inom samma universitet. En annan händelse, som ju inte återkommer så ofta, ger också möjligheter till framsteg i saken. Abo Akademis stadgar skall nämligen omarbetsas och i det sammanhanget bör ett av huvudkraven från studenterna vara att lärarhögskolans studenter skall få bilda en egen studentkår.

En nybildad förening av det slaget som nu finns vid lärarhögskolan med ett så brett arbetsfält som utbildnings- och övrig studentpolitik, har naturligtvis en hel massa problem att brottas med. Trots den goda viljan blir inte alltid alla uppgifter skötta som de borde, men man får väl hoppas att organisationen skall finna sina vägar så småningom.

En förening som inte utvecklas kan ju väl heller inte anses som en bra förening, och då den dagen kommer att man får en egen studentkår är det bra om man har initialsvårigheterna bakom sig och en fast grund att bygga vidare på.

Folke Ohman.

Sedan Mitten gick med i styrelsen för AAS har i alla fall stora framsteg gjorts. På SYL/FSF:s vårmöte fick AAS representant igenom en kläm som ålägger SYL att utreda problemet med utlokaliserade högskolor. Abo Akademis grundstadga kommer också att revideras och här är ett av de viktigaste kraven att den nya stadgan skall möjliggöra en självständig studentkår i lärarhögskolan,

Rainer Backman

THS-slagfält för ytterligheter

På högskolesidan finns det många aktuella frågor som skulle kräva en ingående behandling. Man har länge talat om högskoleväsendets kris och för Tekniska Högskolans del är det nog inget tomt prat. Situationen på många avdelningar håller på att bli olidlig på grund av den ineffektiva administrationen och en osund konkurrens mellan olika professurer.

De reformer som genomförts under senare år har genomförts utan studenternas medverkan. Oftast har det rört sig om diktatorpolitik från rektorsämbets sida.

Det mest aktuella idag är en reform av avdelningsindelningen. Enligt de förslag som lanserats från rektorsämbets sida skulle institutionsväsendet bli grunden medan de nuvarande avdelningarna skulle sammanslås till större enheter. Det märkliga är dock att de nya stora avdelningarna skulle ges så stort inflytande. Samtidigt har det också visat sig att den föreslagna institutionsindelningen inte är tillnärmelsevis den lämpligast tänkbara utan har många brister.

SVENSKANS STÄLLNING SVAG

Den svenskspråkiga undervisningen har utgjort ett ständigt problem och det är faktum att den svenskspråkiga undervisningen har försämrats.

När det gäller inträdesförhören har de svenska studenterna enbart en högskola att välja på (ifall man då inte vill studera på finska helt och hållet), medan de finska studenterna har flera olika alternativ. Det har också konstaterats att inträdespoängen i medeltal är högre just till Tekniska Högskolan i Otnäs vilket ger de svenskspråkiga studenterna ett sämre utgångsläge. De svenska grundkurserna har inte heller utvecklats på det sätt som vore önskvärt. Tvärtom kan man skönja ett allt större ointresse för dessa grundkurser.

Sedan gammalt finns också ett par svenskspråkiga professurer vid högskolan. Man kan dock ställa sig frågan om de nuvarande professurerna betjänar just de områden som de svenskspråkiga studerandena bäst skulle behöva. Det torde vara nödvändigt med en omprövning av placeringen av dessa lärostolar.

Betecknande för situationen vid Tekniska högskolan under de senaste åren har varit förändrade politiska styrkeförhållanden vid studentkåren, en dålig ekonomi för studentkåren samt försök till olika reformer av förvaltningen vid högskolan utgående från rektorns egna planering.

De politiska styrkeförhållandena vid studentkåren företer ett rätt märkligt drag i jämförelse med de flesyta andra studentkårer. Vid senaste val förstärktes den tendens som var märkbar redan vid de föregående valen, nämligen en förstärkning av högern och en försvagning av den politiska mitten. Mittenförbundet har hållit sina ställningar, medan liberalernas roll har minskat undan för undan så att de senaste val helt förlorade sin representation i delegationen vid studentkåren..

Arbetet i delegationen har därför dominerats av en osaklig debatt mellan ytterligheterna. Detta har lett till att arbetet blivit mycket ineffektivt, och bordläggning tycks mera vara en regel än undantag, oberoende av om styrelsen haft ett enhälligt förslag till grund för behandlingen av något ärende.

Tekniska Högskolan och de blivande diplomingenjörerna utgör i stor utsträckning "upprätthållare" av den nuvarande produktions teknologin. Den tvåvetenskapliga undervisningen och forskningen har inte fått ett tillräckligt stark fotfäste i högskolan. Man borde nu i hög grad inrikta resurserna på skapande av en ny teknologi vilken skulle tjäna ett ekologiskt riktigt fungerande produktionsväsende. Detta bör beaktas som den stora utmaningen för högskolans. Om Finland skall utveckla en ekologiskt riktig teknologi kommer nog Tekniska Högskolan att ha en mycket central roll. Och i detta sammanhang gällaer det att hushålla med de knappa resurser Finland besitter i detta avseende.

Olav Jern

MITTEN I HANKEN

Mitten har existerat i Hanken ca. ett och ett halvt år. Efter denna verksamhetsperiod kan man konstatera att läget idag är följande: i Hanken finns det sex grupperingar som bedriver kårpolitik. Förutom Hankens Mittenstuderande finns det Moderaterna, Fri Höger, Hansa (Samlingspartiet), Allmän-demokraterna och SES (kommunister). För att ge en allmän översikt hur dessa grupperingar arbetar kan vi konstatera att läget är följande:

MODERATERNA som är den största grupperingen i Hanken har efter nyss-utspelta fullmäktigeval 11 av 30 platser. Orsakerna till Moderaternas framgång torde vara deras "politiska linje". Ett uppsnappande öra hörde nyss före valen en ledande moderat säga "ser du jag är inte politiker utan pynjare". Detta uttryck talar för sig självt om vad de har i sinne, mest fest, lite politik.

FRI HÖGER i Hanken är en gruppering som är en aning diffus för under-tecknad. Deras valtaktik var ej något att rekommendera för andra grupperingar att ta efter. Valpropagandan var ensidig och mest "var har vi gamla Olcei"-koncentrerad. Fri Höger nappade åt sig 9 fullmäktigeplatser.

Hos **HANSA** (samlingspartiet) kunde man konstatera en rätt saklig valpropaganda. De kom ej med något revolutionerande, och det var kanske orsaken till att de gick rätt kraftigt tillbaka i valen. Hansa har väl en downperiod, det skall bli intressant att se vad som kommer att ske för att rycka upp gruppen. Hansa fick 2 platser i valen.

ALLMÄNDEMOKRATERNA och **SES** (Socialistiska Ekonomi-studerande) är i en högskola som Hanken två grupperingar som inte har så mycket att säga till om. SES har nu observerats lite mera bl.a. på grund av sin tidning Isbrytaren men jobbar väl mest bakom kulisserna. SES fick 2 och Allmän-demokraterna 1 plats i fullmäktige.

MITTEN i Hanken har trots sin relativt korta verksamhetsperiod kommit rätt långt inom kårpolitiken. Förra året hade vi två platser i studentkårens styrelse och hade fullt upp med att fylla vår plikt. Mitten i Hanken verkar bl.a. för ett öppnare samarbete mellan Hanken och andra studentkårer.

Hittills har samarbetet endast förlöpt på nöjesplanet. Vi anser också att styrelsen inom kåren ej gjort allt den skulle ha haft möjligheter till att göra. Den inre informationen mellan styrelsemedlemmarna är för tillfället så gott som noll. Mitten är också missnöjd med det dåliga utnyttjandet av Casa Academicas lokalteter. Då huset nu står färdigt kan man med bedrövelse konstatera att stora utrymmen står outnyttjade. Enda möjligheten att få kårens finanser på fötter igen är att finna en ny inkomstkälla och Casa kunde säkert bli en sådan bara rätt person håller i tömmarna. En fjäder i hatten för Mitten i Hanken var att Studentbladet åter började uppenbara sig i Hankeaternas postlåda. Det var faktiskt på Mittens initiativ som Hanken gick med i Studentbladet igen. Mitten i Hanken hoppas också att det kulturella livet åter skulle blomstra. Vid en nyligen gjord gallupundersökning kom det fram att gemene Hankeiter gärna ser mera aktivitet på kulturfronten. Teater, filmer och företagsbesök ligger Hankeiten lika nära om hjärtat, om ej närmare, som festerna. Huvudorsak till att kulturlivet i Hanken så försumrats är att det ej funnits ett penni reserverat för denna verksamhet i budgeten. Kårens fullmäktige tycks ej ha insett Hankeiteens intressen!

För tillfället förhandlas det om inkommande års styrelse. Moderaterna som makthavande står inför ett svårt val. Samarbete med Mitten och/eller Fri Höger. Hur det kommer att gå är väl klart när detta läses men för tillfället ter sig situationen följande: Mitten går ej med i en styrelse som på de konstitutionellas sätt inte godkänner Finlands utrikespolitik. Vårt ultimatum är således att det ej finns sådana gossar med. Orsaken till att Mitten ändå gärna sitter med i styrelsen är den att vi ej anser det ändamålsenligt att studentkårens verksamhet enbart sköts av högergrupperingar. Vi har som sagt mycket framför oss i Hanken förrän vi är nöjda. Innan vi kan ta emot nya Hankeiter med rent samvete och kan se de gamla i ögonen behöver hela kåren en sanering. Jag hoppas det sker snabbt så att nya Mitten-Hankeiter skall komma att trivas i vår högskola.

Mikael Svanljung

Mitten i styrelseposition också vid AAS

Mittenförbundets Aboavdelning - Mittenstuderandena vid AAS - är åter med i styrelsen för Abo Akademis Studentkår efter ett uppehåll på ett par år. De dåliga erfarenheterna av styrelsearbetet under tidigare år gjorde att Mitten ställde sig skeptiskt till ett nytt samarbete med högerkrafterna och de obundna (Alliansen). Efter långa diskussioner inom Mitten och efter segslitna förhandlingar med övriga politiska grupperingar på Kåren beslöt sig Mitten för att dock gå med i styrelsesamarbetet med Alliansen och borgerlig aktion (obunden höger, samlingspartister). Av naturliga skäl lämnades de konstitutionella utanför den nuvarande styrelsen.

Orsakerna till Mittens engagemang i styrelsen för AAS står att finna på det praktisk-politiska planet. Mittenstuderande vid AAS blev efter fullmäktigeval i november senaste år den största politiska grupperingen i kårfullmäktige med hela sju mandat av trettio. Att som största grupp i fullmäktige förbli i opposition ansågs inom Mitten vara ansvarslöst.

Bidragande till Mittens styrelseengagemang var också den starka viljan inom Mitten att försöka få till stånd en ändring i kårens politiska linje, som under de senaste åren utvecklats på ett sätt som inte är förenligt med studenternas intressen. En aktiv insats för att ändra denna linje ansågs bäst kunna göras i styrelseposition. Vid förhandlingarna verkade det som om de tidigare styrelsegrupperingarna var villiga att gå med på nästan vilka krav som helst från Mittens sida bara för att få Mitten med. Resultatet av förhandlingarna är att Mitten fick styrelseordförandeposten (Bjarne Nyman), högskoleministerposten (Christian Brandt) inrikes- och Vasaministerposten (Rainer Backman) och minister-utan-portföljposten (Peter Boström), plus en hel del andra för Mittenförbundet viktiga mandat. Alltså gick fyra platser i styrelsen till Mitten och resten (fem olatser) delades av Alliansen och Aktionen.

Mitten fick de platser i styrelsen som kan garantera en förändring av kårens linje på de områden som för Mittenförbundet är de mest intressanta. Sålunda har det börjat röra på sig t.ex. på den högskolepolitiska sektorn. En förvaltningsreform vid Abo Akademi är

för närvarande mera aktuell än någonsin tidigare. Kraftanstängningar har också gjorts för att få i gång examensreformarbetet vid Akademien och även på detta område börjar man nu skönja aktivitet.

En av Mittens målsättningar inom studentpolitiken har varit och är fortfarande att bredda den politiska debatten i högskolorna. I en tid då intresset för studentpolitik allt mera sjunker kan denna målsättning tyckas vara svår att realisera och så är nog också fallet. Inom AAS är man nu på god väg att nå resultat också på detta område. debatter och diskussionstillfällen har anordnats och deltagar antalet vid dessa tillfällen är ett mycket gott bevis på att ansträngningarna att öka kåreni-ternas medvetande inte har varit fruktlösa.

Bjarne Nyman

Eftersom Mittenstuderandena vid Svenska social- och kommunalhögskolan har verkat som den största grupperingen inom studentkåren har det även betydtt att vi kunnat driva igenom våra egna frågor i rätt hög grad. Men trots det har vi inte velat negligera samarbetet med de andra grupperingarna. I utskottsarbetet har samarbetet fungerat rätt bra. En liten nackdel i utskottsarbetet har varit det faktum att utskottssamarbetet har varit det faktum att studentkåren blivit överbyråkratiserad och att de olika utskotten inte arbetat tillsammans så mycket som de borde i gemensamma frågor. Det uppstår lätt isolerade enheter.

Sakpolitik i HUS

Studentkåren vid Helsingfors Universitet (HUS), som är landets största med ungefär 22.000 medlemmar, styrs sedan januari av en center-höger styrelse, som bakom sig har exakt 30 av 60 delegationsplatser. Redan efter valen senaste höst visade det sig omöjligt att uppnå ett folkfrontssamarbete på grund av "taistoiternas" totala ovilja till samarbete. De ansåg synbarligen en konsekvent, rätlinjig (och osaklig) oppositionslinje skulle ge bättre utdelning.

Den enda möjligheten blev i detta läge ett samarbete medsamlingspartiets borgarister. Den nuvarande styrelsen har en mittenrepresentant, Ralf Grahn, som är ordförande. Centerpartiet har fyra styrelseposter, borgarna fyra och de kristliga en. Samarbetet inom styrelsen har knagglat på, utan att vara direkt lysande.

HUS är, redan ekonomiskt sett, en så stor institution, att det tar en rätt lång tid att sätta sig in i de olika frågorna, och i den nuvarande styrelsen är åtta av tio styrelsemedlemmar nya.

Styrelsen har i alla fall strävat till att rikta in sig på en realistisk sakpolitisk linje med studenternas sociala intressen i förgrunden. I dessa frågor har enighet rått, med undantag för de i viss mån anarkistiska borgaristiska utspelen i t.ex. studiestödsfrågor där ju borgarna och "taistoiterna" i stort sett har funnit varandra.

Centrala frågor i styrelsesamarbetet har varit det av HUS upptagna examensreformarbetet inom Helsingfors universitet, studentkårens egna sociala serviceverksamhet, kårens motionskampanj, de handikappade studenternas problem, strävan att åstadkomma en barnparkering på uni, bostadsfrågorna, studenternas hälsovårdsstiftelses situation, förnyandet av HUS ekonomieadministration etc.

Målet är en realistisk politik för HUS medlemmarnas intressen.

Ralf Grahn

2-års valperioder

Allt oftare har tanken på två-års valperioder inom studentkåren med relativt lång studietid dykt upp. En längre period mellan valen har flera fördelar framom det nuvarande systemet med val varje år. Erfarenhet från två-årsvalperioder visar också att det finns fördelar med detta system. Med detta system som vi nu har idag blir den egentliga arbetsperioden mycket kort. Det är endast under vårterminen som arbetet kan förflöta någorlunda effektivt. Största delen av höstterminen går i valförberedelsernas tecken. Redan från början av hösten har alla politiska grupperingar valen i tankarna och största delen av arbetet är inriktat på förberedelser för valen. Efter valen är allas intresse och uppmärksamhet riktad på styrelseförhandlingarna. Dessa förhandlingar brukar ofta vara svåra och dra ut långt på tiden. Ofta kan det ta flera månader innan de olika grupperingarna förhandlat sig fram till en styrelse av något slag. Allt detta leder till att den övriga verksamheten blir lidande under den här tiden.

För de politiska föreningarna betyder val, förutom mycket arbete också stora ekonomiska uppoffringar. Skulle det vara två-års perioder skulle de politiska föreningarna ha mycket mera tid och resurser att bedriva verksamhet som tar tillvara den enskilda studentens intressen. Mycket talar för en längre valperiod och man borde allvarligt överväga att övergå från det nuvarande systemet till två-årsvalperioder,

Agneta Stenlund

Förvaltningsförsök i Soc & Kom

Så länge det var aktuellt med en ram-lag för högskolornas förvaltning var det enkelt att för studentrörelsen ställa upp mål för sin verksamhet för en demokratisk förvaltning. Man kunde koncentrera sig på att försöka överbevisa riksdagen om att en demokratisk förvaltning fungerar bäst och att visa sin beslutsamhet i arbete. Detta gjordes också att studentrörelsen utvecklades under förvaltningsreformkampen. En annan sak är att den splittringsverksamhet som förekom gjorde att studentrörelsens styrka inte kom till sin rätt och att den organisatoriska utvecklingen ofta gick i osunda banor i och med parallellorganiseringen via ämnesföreningarna..

Nu är situationen mera komplicerad och mångfacetterad. Man kan inte längre ställa upp gemensamma mål för studenternas aktioner utan situationen växlar från högskola till högskola. Skillnaderna mellan högskolorna har uppkommit främst i och med att vissa högskolor bl.a. soc. & kom. har förstatligats och därmed har dessa fått en ny förvaltning. När den här förvaltningen har planerats har man från högskoleledningen håll komma till ett enheligt förslag till förvaltning, dock så att man gått in för ett kvotssystem. Dessa kvotssystem drevs sedan igenom i de gamla förvaltningsorganen som förslag till den nya förvaltningsmodellen. Dessa förslag som kom in från högskolornas samordnades sedan av undervisningsministeriet så att alla högskolor fick en nästan identisk förvaltning baserad på en trekvotmodell.

Under behandlingen inom högskolorna hade de studerande oftast sagt ett otydligt nej till trekvotsförvaltningen. Bojkottbesluten ställde studentkåren inför det konkreta problemet att presentera en alternativ förvaltningsmodell. I soc. & kom. hade man redan innan den officiella förvaltningen trädde i kraft en skiss över hur förvaltningen borde organiseras klar.

Studentkåren tog initiativet till ett stormöte för alla dem som arbetar eller studerar inom högskolan. Detta stormöte sammankallades till den 12/11 1974 och man beslöt att tillsätta en arbetsgrupp för att planera en demokratisk förvaltning i detalj. Arbetsgruppen presenterade sitt förslag den 10/12 för ett nytt stormöte och man beslöt bilda samarbetsgruppen SAG. SAG valdes med allmän och lika rösträtt den 6 - 7/2 1975. I SAG invaldes 4 lärare och 7 studenter. SAG har som uppgift bl.a. att 1) utveckla högskolan 2) utveckla och främja samarbetet mellan alla som arbetar och studerar inom högskolan 3) framföra synpunkter och åsikter till förvaltningsorganen och uppmärksamma linjeplaneringen.

SAG har under våren inlett sin verksamhet bl.a. genom att göra upp ordentliga stadgar för sin verksamhet och trots att mycket tid har gått åt till att lösa dylika begynnelseproblem kan man konstatera att SAG kommit igång med den egentliga verksamheten. Man har bl.a. kommit med förslag om tillsättande av planeringsorgan inom högskolan, vilket högskolans styrelse också har beslutat om, i enlighet med SAGs förslag. Vidare har SAG ordnat seminarier kring utbildningen för att kartlägga de konkreta problemen och önskemålen som finns.

Efter kampen som stått kring hur soc. & koms förslag till förvaltningsmodell skulle se ut och efter studentkårens bojkottbeslut var situationen ganska spänd inom högskolan. Efter SAG-valet har dock en positiv utveckling skett. Man har verkligen lyckats åstadkomma en samarbetsvillig inställning i högskolan. Förvaltningsexperimentet i högskolan. Detta på grund av att alla märker att man behöver varandras stöd. Förvaltningsexperimentet av typ SAG kunde säkert ha en positiv effekt också inom andra högskolor.

Peter Backa

Mitten i Sos & Kom: konkreta resultat i kårarbetet

En ledande princip för Mittens verksamhet i studentkåren är att driva konkreta frågor som gagnar studentkårsmedlemmarna. I Svenska Social- och Kommunalhögskolan kan Mitten notera en mängd konkreta framgångar. Tack vare arbete inom socialpolitiken och kulturpolitiken har studentkårens verksamhet utvecklats på ett positivt sätt. framgår det av nedanstående rapport från Mitten i Soc & Kom.

Mittens beslut att idka styrelsesamarbete med vänstern kan sålunda anses motiverat. På minussidan måste dock noteras kommunisternas försök att använda studentkåren till partipolitisk propaganda. Dessa försök framgår särskilt tydligt i studentkårens info-blad som egenmäktigt utnyttjas av den kommunistiska chefredaktören för kommunistisk indoktrinering. T.o.m. ledarna baserar sig direkt på en uttalad kommunistisk ideologi. Genomgående i hela tidningen är attmaterial producerat av Mittens representanter är reell information om studentkårens verksamhet medan vänstern mycket sällan intresserar sig för annat än ideologisk krigföring. Om inte vänstern upphör med att missbruka studentkårens informationsresurser är Mitten tvungen att skrida till drastiska åtgärder i fullmäktige.

Mittenstuderandena vid svenska social- och kommunalhögskolan är en medelstor avdelning med ungefär 30 aktiva medlemmar. Detta är ett relativt stort antal med tanke på att skolan är liten; ca. 170 har betalat studentkårsavgiften. Avdelningen håller allmänna möten relativt ofta. Mellan mötena fungerar en arbetsgrupp som bereder ärendena för mötena som har varit välbesökta.

Före studentkårsvalen som hölls i oktober var styrkeförhållandena i studentkårsfullmäktige: Mitten 7, ASS (kommunister) 6, TUS (socialdemokrater) 5 och Moderaterna 2. I styrelsen var styrkeförhållandena 5 - 4 till vänstern. I årets val ändrades styrkeförhållandena i fullmäktige så att Mitten fick 10, ASS 7 och TUS 3. Mitten gick alltså fram på moderaternas och socialdemokraternas bekostnad. Moderaterna ställ-

de inte upp i valet. Dessutom förlo- rade soc. dem. ett mandat till ASS. Efter förhandlingar fick man fram en ny styrelse i början av februari. Förse- ningen berodde på att vänstern inte ut- sett sina ledarmöter i styrelsen före det första fullmäktigemötet som hölls i december, alltså genast före jullovet. Styrelsen fick följande utseende: Mitten 4, ASS 3 och TUS 2. Mitten gick med på denna utformning p.g.a. att vi ville behålla det goda samarbetet med vänner, samt att vi därtill fick fullmäktigeordförande- och generalsekreterar- posterna. Övriga poster som Mitten fick är: skattmästaren, socialpolitiska utskottets ordförande och kulturutskottets ordförande. Dessutom har Mitten majoritet i de flesta utskotten.

KONKRETA FÖRBÄTTRINGAR

Socialpolitiska utskottet (SPU) har genom tråget arbete lyckats få en matservering på skolan till stånd. Varje dag mellan kl. 12.00 - 14.00 serveras bl.a. kaffe, mjölk, smörgås och semlor i elevcafét. Matserveringen har blivit mycket uppskattad enär de studerande har haft problem att få billig mat i högskolans närhet.

Studentkåren har på SPU:s initiativ gått med i insamlingen för ett sjukhus för krigsinvaliderna, trots att beslutet rön- te motstånd från kommunistiskt håll. Vidare har SPU aktivt kämpat för att utarbeta ett enhälligt uttalande om studiestödet som skulle kunna godtas av alla studentkårsgrupperingar. Motions- verksamheten fick sin start i början av året. Verksamheten består av simning, gymnastik, bollspel, och löpning. Verksamheten kommer att upptas genast nästa höst på nytt.

En av de aktivaste sektorerna inom studentkåren har varit kultursektorn. Under verksamhetsperioden som strax går ut har man strävat till att ordna en sådan verksamhet som skall tillfredsställa så stor del av studentkårsmedlemmarna som möjligt. I denna verksamhet har bl.a. ingått de traditionella festerna, årsfest och vårgask, ölkvällar, kaffesittar med program i samband med tentamenslördagar och paneldebatter. Paneldebattsämnen har varit demokrati, kärnkraft och kvinnoåret. Av dessa torde kärnkraftsdebatten ha varit den som folk mest uppskattade, eftersom deltagarantalet då var stort.

Forts. sid. 8

För fritidsverksamhet i skolorna

Mitteneleverna i Vasa diskuterade den 21.3. fritidssysselsättningsproblem bland ungdomen. Som alltid vid diskussioner kom en lång rad intressanta ideer fram, bland annat en om hur man kunde utnyttja skolorna till fritidslokaliteter.

Som väl var och en vet har det klagats en hel del på hur ungdomarna driver omkring på gator och hänger på barer. Jag tänker inte gå till grunden på problemet, vilket hänger ihop med hela samhällsstrukturen vi har i dag. Ett av de största hindren för skollokaliteters utnyttjande är enligt ansvariga rektorer, disponenter och a. dyl. att inventarierna snart skulle förstöras av den ansvarslösa nutidsungdomen. Detta problem kunde ev. lösas genom att anställa en person som övervakare. Naturligtvis kan man inte undgå extra kostnader för skolorna, men om dessa kostnader skulle jämföras med de kostnader som samhället idag måste sätta ut på ungdomsvård och andra kostnadskrävande rehabiliteringsåtgärder, tror jag knappast att man ekonomiskt har någonting att förlora. Dessutom kan man väl inte behöva kräva att en så här viktig sak är ekonomiskt fördelaktig, det är ju i alla fall fråga om människor.

De allra flesta skolor är utrustade med fysik- och kemilaboratorier, gymnastiksalar, bibliotek och andra utrymmen. Om dessa utnyttjades till hobby- och fritidsverksamhet skulle en stor del av dagens fritidsproblem lösas. Det är viktigt att ungdomen själv planerar sin verksamhet för att de verkligen ska känna något för den. De allra flesta tätorter har en anställd ungdomsledare men om verksamheten är färdigt planerad blir ungdomen sällan intresserad och utdelningen av verksamheten rätt skral.

Yngve Jern

Vasa övningsskola- ny i skolvården

Vasa övningsskola föddes genom att Pedagogiska Fakulteten vid Åbo Akademi, vanligen kallad "Peffan", startade i Vasa. I Peffan utbildas som bekant lärare och en övningsskola behövs för att dessa blivande lärare, sk. askultanter, skall få praktik.

Peffan inhystes i Vasa Svenska Flicklyceums lokaliteter. Samtidigt sammanslogs Vasa Svenska Lyceum (Lyska) med Vasa Svenska Flicklyceum och bil- att åhöra lektioner, och i ett senare skede själva alla lektioner i Övnings- skolan. Detta kan ibland vara störande för oss elever. Övningslektionerna blir ofta irriterande avbrott i undervisningen. Askultanterna är ofta nervösa och osäkra och elevernas aktivitet på deras lektioner är vanligen ganska låg. De ordinarie lärarna är överbelastade och stressade då lärarbristen är stor. På hösten var det dessutom svårigheter med att få allt att klaffa, då man inte riktigt visste hur allting skulle ordnas. Bristen på lokaliteter har också gjort att att skolan i viss mån har blivit splittrad.

Trots alla svårigheter har elever och lärare så småningom vant sig vid de nya förhållandena och arbetet löper bättre nu. I Övningsskolan finns en verksam elevförening i vars styrelse det bl.a. sitter tre Mittenelever. Förutom elevföreningen verkar det, åtminstone på pappret, ett flertal föreningar i skolan. Av dem är det dock endast idrottsföreningen som bedriver aktiv verksamhet.

Övningsskolan har naturligtvis ett läroverksråd, som helt stilenligt officiellt kallas övningsskolråd. Övningsskolrådet bedriver sin verksamhet i relativt stor tysthet utan att direkt synas bland eleverna, något som väl sker i de flesta skolor.

Det allra första läsåret i Vasa Övningsskolas historia är snart till ända. Det har kännetecknats av en hel del svårigheter, men nu verkar det som om det åntligen skall börja reda upp sig.

Carola och Tuija

"KLINIKBRÅKET" - den svenska undervisningen

Dragkampen om IV medicinska kliniken kan fungera som en bakgrundsillustration till några synpunkter på den svenska undervisningen vid Helsingfors universitet.

Den helt otroliga utrymmesbristen för speciellt humanister och statsvetare vid uni har fått universitetets ledning att rikta blickarna på klinikbyggnaderna vid unionsgatan, i nära anslutning till universitetsbiblioteket och huvudbyggnaden. Då det nya sk H-sjukhuset i Mejlans p.g.a. statens ansträngda finanser inte föreligger förverkligas under detta sekel har de svenska ministrarna föreslagit att IV medicinska kliniken ges permanent hemortsrätt i byggnaderna vid Unionsgatan 38 för att på det sättet trygga dess existens och verksamhetsmöjligheter.

Den svenska undervisningen i inre medicin är koncentrerad till IV medicinska kliniken - som är en "svensk" klinik. Lärarna och läkarna samt största delen av den övriga personalen är svenskspråkig. Men kliniken har större betydelse än så - den är en av de få platser där svenskspråkiga (främst ny-länningar) kan få vård och service på akademisk nivå på sitt modersmål.

För den svenskspråkiga universitetsutbildningen, som i Helsingfors universitet grundar sig på de "historiska" pro-

fessurerna efter språkfjderna på 1930 talet, pekar exempel på en väsentlig aspekt: den svenska utbildningen är inte enbart en jämlikhetsfråga för studenterna - utan i minst lika hög grad för hela den finlandssvenska befolkningen som bör ha rätt till central samhällsservice på sitt modersmål. Den finlandssvenska utbildningskonferensen definierade också vissatygdpunktsområden där en dylik service måste garanteras genom en tillfredsställande utbildning både kvalitativt och kvantitativt.

Vid Helsingfors universitet är det enbart fysikerna, kemisterna och filologerna som får fullständig svensk utbildning. Andra centrala sektorer, medicinen, juridiken, samhällsvetenskaperna och agrokulturförstvetenskaperna har fragment av svensk utbildning. Viktigare än fullständig svensk undervisning på dessa områden ter sig emellertid att garantera ett tillräckligt antal svenska studenter på dessa områden - med ambitioner att "tjäna" de svenska regionerna. I samband med utbildningskonferensen framfördes tanken på svenska kvoter vid dessa centrala utbildningslinjer. Speciellt vid Helsingfors universitet har det kravet en allt större aktualitet.

Mats Brömmels

Birkala-skandalen

Då man utvecklar ett undervisningssystem i syfte att skapa en bättre skola är det givet att man bör experimentera, undersöka och forska. Då det gäller grundskolreformen har skolstyrelsen dock av allt att döma fått lite väl fria händer att experimentera.

I början av denna månad började en diskussion i offentligheten om det experiment i historieundervisningen för grundskolans 5 klass som företagits i Birkala grundskola nära Tammerfors.

På skolstyrelsens uppdrag har magister Antti Penttilä utarbetat ett kompendium i historia för grundskolans 5 klass. Kompendiet skall ge en allmän bild av historien, och ligga till grund för den fortsatta historieundervisningen. Så långt är allt OK; ett experiment i undervisning på ett nytt sätt.

Nu visar det sig emellertid att kompendiet är skrivet ur en marxistisk synvinkel, och är vinklat så att eleverna som läser det i undervisningen leds att tänka i socialistiska tankegångar, och redan i skolan lär sig acceptera socialismen som den enda rätta samhällsformen.

I ett land med socialistiskt samhällssystem är det ganska naturligt att utbildningen utgår från marxistisk-leninistiska uppfattningar. Men nu råkar det sig på det sättet att Finland inte är något socialistiskt land, och att eleverna här bör, utgående från en så rättvis och objektiv och mångsidig undervisning i historia som möjligt själva bilda sig en uppfattning om historien, och sedan kritiskt kunna bedöma skeenden i alla samhällen.

Några exempel ur historiekompendiet är på sin plats. Samhällets utveckling är uppdelat i fem skeden, av vilka det femte är socialismen. I en del arbetsuppgifter skall eleven välja något av skedena och skriva in det på en tom rad. För att underlätta (?) arbetet är ordet "socialismen" färdigt ifyllt så att

socialismen uppfattas som målet för utvecklingen. Bildtexter och citat i boken är ensidigt valda, och påvisar enbart det negativa i andra samhällsformer än socialismen. Sovjetunionen nämns enbart som exempel på ett samhälle med eftersträfvansvärd samhällsordning.

Vidare förbigår boken hela ryska tiden i Finland och autonomin. Om Finlands väg till självständig stat och om självständigheten nämns inget. Finland före kriget betecknas som en rent fascistisk stat...

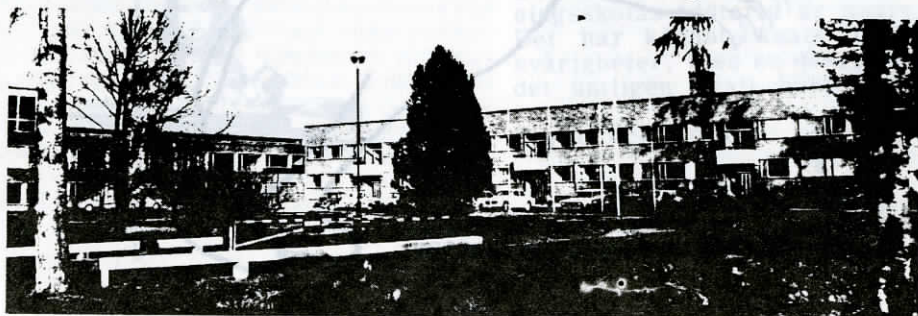
Kanske det räcker med exemplen så långt, det ger med önskvärd tydlighet en fingervisning om bokens beskaffenhet. Skolstyrelsens generaldirektör Erkki Aho har tidigare inte varit villig att fördöma eller kommentera projektet, men på tisdagen den 22 har han medgett underv isningsmaterialets felaktigheter och anser inte nu att de kan användas i klasserna tillsvidare.

Han säger att skolstyrelsen inte har möjligheter att övervaka allt universitetet gör inom ramen för olika projekt. Psykologiska institutionen vid Tammerfors universitet står nämligen för kompendiets vetenskapliga nivå.

Projektet har väckt synnerligen skarpa protester, bl.a. har medlemmen i Finlands vetenskapliga akademi, Erkki Kuujo, II undervisningsministern Marjatta Väänänen, har betecknat projektets förverkligande hittills som en fullständig skandal, och konstaterat att förtroendet för skolstyrelsen inte mera kan vara det allra bästa.

Man kan fråga sig hur experiment som detta kan genomföras utan att det påtalas i ett tidigare skede. Skolstyrelsen har gjort bort sig fullständigt i denna fråga. Dylika beslut borde inte få fattas utom demokratisk kontroll, vilket Väänänen helt riktigt har påpekat.

Robin Elfving

VÄLSKÖTT BOSTADSPOLITIK

Finlands Studentkärars Förbunds bostadspolitik bär frukt. Resultatet av vårens inkomstpolitiska uppgörelse och fördelningen av medel för den statsbelånade bostadsproduktionen är det färs-kaste exemplet på den linje som bl.a. Mittenförbundet omfattat varit framgångsrik. Det är mycket positivt att den statliga låneandelen för studentbostäder kunnat bibehållas och ökas när man samtidigt på andra håll i år fått nöja sig med lägre andelar än tidigare. Detta är också ett bevis för att studenternas bostadssituation i jämförelse med andra gruppers varit eftersatt.

Försöken att torpedera de olika studentbostadsstiftelsernas verksamhet genom hyresbojkotter är därigenom synnerligen ansvarslösa. Man kan också konstatera att den fasta hållning som studentbostadsstiftelserna runtom i landet under vinterns lopp har intagit och som har stötts av en överväldigande opinion bland de bostadsbehövande har skapat förtroende för studentorganisationernas sätt att handha sin bostadspolitik.

I Helsingforsregionen kan konkreta resultat av HOAS arbete beses t.ex. i Kilo. I Kilo har reserverats ett hundratal bostäder för de svenskspråkiga ratat bostäder för bostadsbehövande svenskspråkiga studerande. De svenskspråkiga studerandena har dessutom samma möjligheter som andra att er-hålla bostad i HOAS övriga bostadshus runtom i huvudstadsregionen.

Man får hoppas att den enighet som nu uppnåtts inom största delen av studentvården i fråga om skötseln av bostadspolitiken inte i framtiden ska äventyras. Den experimentlust i syfte att om möjligt uppnå egna fördelar vilket varit utmärkande för Socialistiska Studentförbundets verksamhet under den gångna vintern har med all rätt i olika sammanhang fördömts och bör även i fortsättningen förvisas till SOL:s egna laboratorier.

Per-Gåkan Slotte
Styrelsemedlem i HOAS

REDAKTIONSRTA

MITTEN

Information från Mittenförbundet r.f.
1/75

Huvudredaktör och ansvarig utgivare:
Peter Stenlund
I redaktionen:
Mats Brommels
Yngve Jern
Ulla-Maj Staffans

Mittenförbundet r.f.

Ordförande: Peter Stenlund, H:frs uni-versitet
Viceordförande: Leif Rex, Åbo
Sekreterare: Robin Elfving
Styrelsemedlemmar: Mats Brommels
Styrelsemedlemmar: Mats Brommels,
H:frs universitet
Ulrika Gyllenberg, Tekniska Högskolan
Irina Hemnell, Svenska Handelshögsko-lan
Yngve Jern, Mittenleverna, Vasa
Ulf Ljung, Svenska social- och kommu-nalhögskolan
Stefan Palm, Åbo Akademi
Astrid Thors, Mittenleverna, H:frs
Folke Ohman, Lärarhögskolan i Vasa

Adress: Bulevarden 7 A, 00120 H:frs 12

TRYCK PÅ OPINIONERNA

Uppenbart är dock att man på ansva-rigt håll befinner sig i en trängd si-tuation. Den lokala opinionen i t.ex. Ingå har sagt nej till en etablering i Ingå. Fullmäktige i Ingå har inte ännu tagit ställning till en etablering utan väntar på resultatet från en undersök-ning som handels- och industrimini-steriet låter utföra på orten. En rolig detalj är att såväl regeringen som stads-fullmäktige i H:frs har ansett Ingå va-ra en lämplig plats för en etablering. Det förvånar att man ansett sig kunna göra beslut på andra grunder än Ingå-fullmäktige kommer att göra. Den akti-vitet som uppåddats från handels- och industriministeriet visar med all tyd-lighet att trycket från opinionerna på-verkar beslutfattarna.

Leif Rex

ENERGIPOLITIKEN I CENTRUM

Mittenförbundets viceordförande Leif Rex redogör i denna artikel för det nuvarande läget i den energipolitiska debatten. Det kan nämnas att Mittenförbundet är en av föregångarna i debatten om atomkraften i och med att förbundet intog en negativ ståndpunkt till en utbyggnad av atomkraft i Finland redan i mars 1974.

Inom en snar framtid kommer regering- och kanske också riksdagen att på allvar ta upp utformningen av den framtida energipolitiken till diskussion. Radikala förändringar är knappast att vänta dels därför att tidigare gjorda beslut binder och inskränker på rörelsefriheten och dels därför att det är uppenbart att man även i fortsättningen går in för en ökning av total konsumtionen. Intressant blir dock att se i hur hög grad den livliga debatt som förts i bl.a. tidningspressen har nått fram till beslutsfattarna och om man vågar erkänna att man när det gäller t.ex. kärnkraften har "köpt grisen i säcken".

KÄRNKRAFTEN EN STRIDSFRÅGA
underskottet i handelsbalansen och kärnkraften har varit två viktiga element i den finländska energidebatten. De kraftigt förhöjda priserna på importerad energisätter omedelbart sina spår i handelsbalansen och det är naturligt att man aktar sig för åtgärder som ökar underskottet. Ökad självförsörjning är bästa läkemedlet men man kan inte räkna med att de närmaste åren skall föra med sig revolutionerande framsteg när det gäller självförsörjningen.

Den andra huvudfrågan, kärnkraften, är i mycket högre grad en stridsfråga än handelsbalansen. Man kan räkna med att den allmänna opinionen kommer att hålla ett örnöga på vad som görs i denna fråga. Tyvärr kan de inte i Finland bli frågan om att antingen godta eller helt avvärja kärnkraften. I Lovisa och Olkiluoto byggs för tillfället kärnkraftanläggningar och för Lovisas del blir det aktuellt med provkörningar inom ca. ett år om byggnadsarbetet förlöper som planerat. Hur

gärna man än ville går det inte att stoppa de kärnkraftverk som byggs och väntar på provkörning. Trots att besluten om köp gjordes utan att den allmänna opinionen fick en chans att sätta sig in i kärnkraftverksproblematiken och trots att de som köpte kraftverken inte heleler haade tillgång till mångsidig information måste man svälja det att några reaktorer kommer att brukas för energiproduktion i Finland under kommande decennier. Huvuduppgiften för kärnkraftverksmotståndarna kommer att vara att försöka stoppa en ytterligare utbyggnad. Samtidigt med detta bör alla möjligheter till minskning av energikonsumtionen påvisas och missuppfattningen om att välfärdsökning endast kan nås med en ökning av energiförbrukningen, tillrättaläggas.
en avancerad utbyggnad plane-
RAS

När man granskar betänkanden som på senare tider lagts fram om hur det framtida energibehovet skall tillfredställas upptäcker man att kärnkraften kommer att spela en central roll. om planerna får som de vill. Den energipolitiska delegationen som staten tillsatte, och som nyligen utkommit med ett betänkande planerar en kärneffekt på 5000 MWe för år 1985. Detta skulle innebära en avancerad utbyggnad av kärnkraften, även internationellt sett. Detta utbyggnadsprogram har bl.a. från ministeriehall betraktats som överdimensionerat, och man har pläderat för en "försiktig" utbyggnad. Hittills har dock mera konkreta uppgifter låtit vänta på sig.